

ROERKERKNIEUWS IN CORONATIJD

editie 144 (26 februari 2023) – www.roerkerken.nl

Inleiding

Het sneeuwde een beetje onder, bij de berichtgeving over de Oekraïne-oorlog die precies een jaar geleden uitbrak, maar toch is het officieel: de Coronapandemie is voorbij. In ons land heeft Corona een endemische fase bereikt, aldus het Outbreak Management Team (OMT). Dat betekent dat het Coronavirus op dezelfde manier behandeld kan worden als bijvoorbeeld een griepvirus. Daarom zouden ook de laatste Coronaregels, waaronder testen en isolatie, kunnen vervallen. Bij een coronabesmetting kunnen vanaf nu 'generieke maatregelen' worden genomen, die voor alle andere luchtweginfecties gelden. Ook daarbij gelden immers hoest- en handhygiëne, en thuisblijven als men zich niet fit en ziek voelt.

Vastenactie Posterholt

De MOV-groep (werkgroep Missie, ontwikkeling en Vrede) Posterholt nodigt in het kader van de Vastenactie uit voor een informatieavond op vrijdag 3 maart a.s. om 20.00 uur in de multifunctionele ruimte van de St. Matthiaskerk (ingang Vurensteeg). Thema dit jaar is 'Mensen Onderweg'. Dit wordt gefocust op mensen die al dan niet gedwongen hun huis verlaten. De redenen waarom mensen dat doen, verschillen. Sommigen mensen slaan op de vlucht vanwege oorlog, natuurrampen of omdat een overheid of groot bedrijf zich de kostbare grond toe-eigent waar ze leven. Anderen vertrekken in de hoop op een beter leven of om geld te verdienen voor hun familie. De informatieavond is niet alleen bedoeld voor de collectanten, maar ook voor andere belangstellenden. Iedereen is van harte welkom. Voor meer informatie: Mien Keuren, Burg. Geradtsstraat 52 Posterholt, tel. 40 22 79.

Vastenbrief bisschop

Halverwege de 19e eeuw schreef de Engelse auteur Charles Dickens het verhaal van twee steden. Dat verhaal begint met de prachtige zin: 'It was the best of times. It was the worst of times'. Het was de beste en het was de slechtste van alle tijden. Nu is de situatie niet veel anders. In het evangelie van de eerste zondag van de Veertigdagentijd horen we hoe Jezus door de Geest naar de woestijn wordt gebracht. Dat is de plek waar leven en dood met elkaar strijden. Wie in Israël komt, kan de kale steenachtige woestijn ervaren, waarin zon en wind hun kracht laten gelden. Het is de plek waar het leven zijn vanzelfsprekende aangenaamheid verliest, zich verbergt. Daar wordt 'The best of times' tot 'the worst of times'. Jezus gaat die woestijn in en maakt daar een moeilijke tijd door. Bij het laatste avondmaal zal hij zijn leerlingen laten weten hoe hij ernaar verlangd heeft om het Paasmaal met hen te gebruiken. Maar hier in de woestijn krijgt hij na veertig dagen honger. Op het moment waarop hij zich zwak voelt, treft hij zijn tegenspeler. De duivel komt hem verzoeken. De evangelist Mattheüs, van wie wij in dit evangelie het verleidingenverhaal horen, beschrijft de drie verzoeken, de drie bekeringen, die Jezus te verduren krijgt. De duivel daagt hem uit om een steen in brood te veranderen. Ook brengt hij hem boven op de tempelpoort en zegt dat Jezus gerust van de poort kan springen. God zal immers zijn engelen wel sturen om Jezus te beschermen, zodat hij zijn voet niet zal stoten aan een steen. Als hij gekruisigd wordt, horen we de Schriftgeleerden echter roepen: 'Anderen heeft Hij gered, maar zichzelf redden kan Hij niet.' Tot slot brengt de duivel Jezus op de plek, vanwaar hij

hem het koningschap over alle koninkrijken van de wereld aanbiedt. Over dat koningschap zal Jezus later tegen Pilatus zeggen: “Ja, koning ben ik, maar niet van deze wereld.” Het lijkt erop dat de woestijn de beste der tijden tot de slechtste der tijden maakt. Honger, overmoed of letterlijk hoogmoed: vanaf een hoge berg neerkijkend op de wereld en haar mensen. De verleidingen die Jezus ondergaat, zijn van een andere orde dan de eenvoudige verleidingen die wij meestal voorgeschoteld krijgen in deze vastentijd. Deze verleidingen in de woestijn zijn voor Jezus een oefening voor het leven dat vóór hem ligt. Sterker nog, het is een oefening voor het sterven dat vóór hem ligt en waarvan gaandeweg de onontkoombaarheid zal blijken. Waar het in het verhaal van de bekeringen om gaat, is het mysterie dat ook Jezus menselijke verleidingen heeft ondervonden. Hij werd verleid om zijn eigen God te zijn, om de Schriften naar zijn hand te zetten en zijn eigen spoor te trekken. Anders gezegd: Jezus kreeg de verleiding voorgelegd om de band met de Vader los te laten en zijn macht uitsluitend te gebruiken voor zijn eigen verlangens en behoeften. Het lijkt op onze tijd. Ook wij worden steeds uitgedaagd om voor de gemakkelijkste, de beste, tijd te kiezen. Maar als wij daarbij God vergeten en van hem losraken, kiezen we misschien wel net voor de slechtste tijd. Jezus bezweek niet voor de verleidingen, maar koos de weg die de Vader voor hem had uitgezet. Ondanks al het lijden dat hem te wachten stond, was dat de beste keuze die hij kon maken. De komende weken gaan we op weg naar Pasen. Ook al moeten wij door een woestijn heen: ‘It is the best of times’.

Adellijke grootgrondbezitters in de 19e en 20e eeuw (VIIIa) – de Pollart

De naam familie De Pollart is nauw verbonden met het landgoed Klein Paarlo in St. Odiliënberg. Het was oud-advocaat Hendrik Constant de Pollart (1756-1813), telg van een oude Roermondse regentenfamilie, die eind 1813 op ‘huis Parlo’ kwam te overlijden. Hij had het kasteeltje gekocht van de weduwe van Bernard Paulissen, die het in het midden van de achttiende eeuw middels vererving in eigendom had verworven. De Pollarts weduwe, Maria Simon de Vlodrop (1758-1843), overleed dertig jaar later in Roermond Beiden vonden hun laatste rustplaats op het kerkhof bij de basiliek. Hun grafsteen, versierd met de wapens van beider families, is tot op de dag van vandaag bewaard gebleven (PSHAL 1960-1861, blz. 228). Na hun dood werden hun beider ongehuwde dochters (‘freules’) Sophie (1792-1873) en Isabella de Pollart (1794-1870) eigenaar van het landgoed. Ook zij vonden hun rustplaats op het kerkhof bij de basiliek en ook hun beider grafsteen is bewaard gebleven (PSHAL 1960-1961, blz. 228). Met hen stierf deze tak van de familie De Pollart (van Paarlo) uit. Hun oom (broer van hun vader) Johannes Antonius de Pollart (1855-1938) was weduwnaar uit een eerste huwelijk met Johanna Maria Rijcksz (1751-1806), dochter van Johannes Carolus Rijcksz, drossaard van het ambt Montfort (1743-1777) en zus van de Montforter pastoor Carolus Franciscus Rijcksz (1746-1805) die in 1787 de (onlangs verkochte) monumentale pastorie aldaar liet bouwen (Roerkerknieuws 65). Johannes Antonius was sinds 1784 landschout van het ambt Montfort; sinds de afschaffing van die functie in de Franse tijd staat hij te boek als rentenier in Roermond. Na de dood van zijn eerste echtgenote hertrouwde hij met de uit Aken afkomstige Maria Mechtildis Emonds (1781-1816), de ouders van de bekende Louisa de Pollart (1810-1850), naar wie het ‘Louisapension’ in Roermond is genoemd, de voorloper van het RCG, het ‘Roomsche Catholiek Godshuis’ ook wel bekend als ‘De Pollart’ (‘Thuis in het Godshuis’ 1989). De moeder van de beide freules was een afstammeling van de Roermondse familie Simon de Vlodrop die vanaf 1823 tot de Nederlandse adel behoorde en met de dood van Karel Simon de Vlodrop (1781-1847), schepen van Roermond, lid van provinciale Staten en van de Ridderschap van Limburg,

uitstierf. Het was Joseph Ignatius Simon, keizerlijke raad en hoofd van de Gelderse en later Brabantse Rekenkamer die door zijn huwelijk in 1674 met de erfdochter van Vlodrop, Anna Catharina Bordels, in het bezit van het huis en de heerlijke rechten van Vlodrop was gekomen en zich sindsdien Simon de Vlodrop noemde. Het was via Maria Theresia's zus, Maria Josepha Simon de Vlodrop (1751-1836), gehuwd met Henri Cloudt (1755-1827), adviseur van het soevereine hof te Roermond, burgemeester en present van het kanton Roermond, dat het Vlodropper Steenhuis in het bezit van de reeds genoemde baron Jan Lodewijk van Scherpenzeel-Heusch (1799-1872) was gekomen; hij was immers getrouwd met Maria Isabella Cloudt (1801-1867), dochter van voornoemde echtpaar. wordt vervolgd

Personalia

Op vrijdagmiddag 24 februari j.l. werd in de St. Martinuskerk van Vlodrop de uitvaartdienst gehouden voor **Anna (Anneke) Hermus-van der Heijden (1929-2023)**. Geboren in het Brabantse Nistelrode, als jongste van zes kinderen, groeide ze verder op in Volkel, waar haar vader een kleine boerderij had en in paarden handelde. Na de huishoudschool volgde ze een opleiding tot coupeuse en ging als zodanig aan de slag. Tijdens een dansavond in Uden leerde ze Jacques Hermus (1927-1999) kennen, een geboortige Rotterdammer, die echter in Venray terecht was gekomen waar zijn vader in 1949 een fabriek waar brandkasten werden gemaakt was begonnen. Toen Anneke hem leerde kennen was hij als dienstplicht militaire op Vliegbasis Volkel gestationeerd. Ze trouwden in het najaar van 1953. Jacques had een bedrijf als tuin- en landschapsarchitect en hovenier. Eerst woonden ze in Veghel waar hun twee oudste kinderen Willemien en Ad werden geboren. In 1958 verhuisden ze naar Den Bosch waar dochter Dineke werd geboren. In 1962 verhuisden ze andermaal, en wel naar St. Michielsgestel, waar Jacques naast hun huis een klein tuincentrum met bloemenwinkel exploiteerden. Toen de gemeente het perceel voor de bouw van huizen nodig verhuisden ze weer terug naar Veghel. Toen Jacques het eens over een andere boeg wilde gooien en hem een mooie baan bij de Heidemij in Amsterdam werd aangeboden, verhuisde hij met gezin naar Woerden. Toen hij in verband met gezondheidsklachten bij de Heidemij moest stoppen, verhuisden ze in 1976 vanuit Woerden helemaal naar Koningsbosch; alleen de zonen gingen mee, de dochters bleven achter en gingen op kamers wonen. Daar in Koningsbosch huurden ze in het buitengebied een kleine woning. Daar begon Jacques weer met zijn gezondheid te sukkel. Dat was de reden dat ze in 1983 naar Vlodrop verhuisden, waar ze aan de Acacialaan een huis met tuin huurden. Daar ging niet Jacques' lichamelijke gezondheid nog verder achteruit, maar begon hij ook nog te dementeren. Uiteindelijk moest hij op Camillus worden opgenomen, waar hij in 1999 op 72-jarige leeftijd overleed. Anneke had zich al die tijd een liefdevol en zorgzaam huisvrouw getoond, zichzelf wegcijferend voor het welzijn van man en kinderen. Anders dan verwacht pakte ze de draad van het leven weer op en zocht ze aansluiting bij het Vlodropper verenigingsleven; in weduwnaar Jan van den Berg (1922-2012) vond ze zelfs een maatje met wie ze uitstapjes maakte en zelfs nog eens een paar op (vlieg-)vakantie ging. Na zijn dood begin 2012 werd het stil om haar heen. Toen het niet meer verstandig was op de fiets te stappen, kwam er een scootmobiel aan te pas. Omdat ze steeds meer op thuishulp raakte aangewezen begon toch het moment in zich te komen dat ze moest worden opgenomen. Dat gebeurde in het voorjaar van 2021, toen ze naar Camillus ging, om een paar maanden later naar de Bosscherhof te verhuizen. Eind vorig jaar ontving ze daar de ziekenzalving en bereidden wij ons voor op het einde dat zich twee maanden later, op 17 februari j.l. aandiende. Na de uitvaartmis legden we haar bij haar man te rusten op de algemene begraafplaats.

Op zaterdagmorgen 25 februari deden we vanuit de St. Catharinakerk van Montfort **Bernardus Hermanus (Bert) Ruijters (1927-2023)** uitgeleide. Geboren in Echt maar getogen in Berkelaar. Al op jonge leeftijd ging hij werken, eerst uithelpen op een boerderij in de buurt waar de kostwinner plotseling wegviel, maar uiteindelijk bij Vekoma in Vlodrop. Tijdens de kermis in Kelpen, waar hij te gast was bij een vriend uit Oler, leerde hij Mia Peeters uit Oler kennen; na een paar jaar verkering trouwden ze 1964 en betrokken ze een eigen huis aan de Wilhelminastraat in Montfort. Terwijl Mia zorgde voor de huishouding en voor de opvoeding van hun kinderen John en Lianne, verdiende Bert tot aan zijn vervroegde pensionering halverwege de jaren tachtig de kost bij Vekoma; hij kon altijd vol trots vertellen over de pronkstukken die ze daar afleverden en waaraan hij zijn bijdrage had mogen leveren, zoals de achtbaan in de Efteling en het reuzenrad in het Wiener Prater. Toen hij met de VUT was zocht en vond hij een hobby in het maken van smeedijzerwerk; in die periode heeft hij heel wat hekwerken en poorten gemaakt. Uiteindelijk ging hij als klusjesman bij 'Badkamerstyling' Ton Mestrom aan de slag en zou hij nog tot zijn 92^e (!) bezorgingen doen. Hij was nu eenmaal een man die niet kon stil zitten; thuis was hij eerder buiten dan binnen te vinden, achterom in zijn tuin, of anders in de moestuin die hij wat verderop bijhield. Samen met zijn vrouw, zus Mie en haar man Jan gingen ze vaker op (bus-)vakantie, terwijl ze ook wekelijks dansavonden in de buurt bezochten. Helaas kwam daar een einde aan toen Jan in 2001 op tragische wijze verongelukte. Ook maakte Bert samen met zijn vrouw fietstochtjes en wandelingen in de buurt. Sinds april vorig jaar begon hij achteruit te gaan; aanleiding vormde een auto-ongeluk waarbij hij betrokken raakte. Het werd van kwaad tot erger: beenwonden die maar niet wilde helen en verzorgd moesten worden. Een val twee weken voor zijn dood luidde het einde van zijn leven in, het einde dat zich op zaterdagavond 18 februari j.l. aandiende. Na de uitvaartmis volgde de begrafenis op het parochieel kerkhof.

Wit U ons in deze (Corona-) tijd extra financieel ondersteunen? Bij voorbaat dank!

Herkenbosch: NL 52 RABO 0121 402 088 t.n.v. kerkbestuur St. Sebastianus

Melick: NL 40 RABO 0133 000 400 t.n.v. kerkbestuur St. Andreas

Montfort: NL 39 RABO 0134 704 126 t.n.v. kerkbestuur H. Catharina

St. Odiliënberg: NL 79 RABO 0138 1180 00 tnv kerkbestuur HH. Wiro, Plechelmus en Otgerus

Posterholt: NL 06 RABO 0142 301 760 t.n.v. kerkbestuur St. Matthias

Vlodrop: NL 10 RABO 0154 600 512 t.n.v. kerkbestuur St. Martinus

Tot slot

Aan- en afmelding voor deze nieuwsbrief kan via: clustersecretariaat@roerkerken.nl

Jos. L'Ortye (Posterholt), pastoor, tel. 40 12 21 - pastoor@roerkerken.nl

Paul Hamans (St. Odiliënberg), assistent, tel. 527 825 – p.hamans@roerkerken.nl

Gerard Sars (St. Odiliënberg), diaken, tel. 537 765 – g.sars@roerkerken.nl

Rim Mom (Montfort), diaken, tel. 542 154 - r.mom@roerkerken.nl

Bert Venner (Roermond), diaken, tel. 320 215 - b.venner@roerkerken.nl

Lian Overbeeke (Posterholt), catechiste, tel. 06 – 526 20 245 - l.overbeeke@roerkerken.nl

Parochiebureau Herkenbosch (Anja Wagemans), tel. 520 672 - sebastianus@roerkerken.nl

Parochiebureau Melick (Marie-Anne Geraedts), tel. 537 965 - andreas@roerkerken.nl

Parochiebureau Montfort, tel. 543 127 - catharina@roerkerken.nl

Parochiebureau St. Odiliënberg (Marlou Roeleveld), tel. 531 384 - otgerus@roerkerken.nl

Parochiebureau Posterholt (Lilian Peters), tel. 400 275 - matthias@roerkerken.nl

Parochiebureau Vlodrop (Marjon van der Beek), tel. 401 207 - martinus@roerkerken.nl